

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

25. ČÍSLO / XXX. ROČNÍK

16 Kč • 0,86 €

26. ČERVNA 2022

Z obsahu:

Vzpomínky a svědectví
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 23. března 2022,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatý Ladislav
Libor Rösner
- strana 4 -

Z dopisů
sv. Františka Saleského
sv. Janě Františce
de Chantal
(20 - dokončení)
- strana 6 -

Tajemství víry
- strana 8 -

**Životodárný
pramen církve**
- strana 8 -

**Bílá věc
uprostřed svíček**
- strana 11 -

**Marxismus
a neomarxismus**
(5 - dokončení)
Grzegorz Kucharczyk
- strana 12 -

Mons. Josef Hrdlička
50 let v kněžské službě
- strana 13 -

Reliéf zobrazující dva anděly s monstrancí na patě sloupu Panny Marie, Bratislava

Vzpomínky a svědectví

Katecheze papeže Františka při generální audienci
23. března 2022, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobré ráno! V Bibli popisu smrti starého Mojžíše předchází jeho duchovní závěť, nazývaná „Mojžíšova píseň“. Tento chvalozpěv je především krásným vyznáním víry a zní takto: „Hlásám Hospodinovo jméno, přiznejte velikost našemu Bohu! On je Skála. Jeho dílo je dokonalé, na všech jeho cestách je právo. Bůh je věrný a bez podlosti, je spravedlivý a přímý.“ (Dt 32,3-4) Je to však také vzpomínka na dějiny prožité

s Bohem, na dobrodružství lidí, kteří se zformovali z víry v Boha Abrahámovu, Izákova a Jákobova. A tak Mojžíš vzpomíná i na hořkost a zklamání samotného Boha: jeho věrnost je neustále vystavována zkoušce kvůli nevěrnosti jeho lidu. Věrný Bůh a reakce nevěrného lidu: jako by lidé chtěli vyzkoušet Boží věrnost. A on vždy zůstává věrný a blízký svému lidu. Právě to je jádrem „Písně Mojžíšovy“: Boží věrnost, která nás provází po celý život.

Když Mojžíš vyslovuje toto vyznání víry, stojí na prahu zaslíbené země a také na prahu svého odchodu ze života. Bylo mu sto dvacet let, píše se ve zprávě, „ale zrak mu nepohasl“ (Dt 34,7). Ta schopnost vidět, skutečně vidět, dokonce vidět symbolicky, jak to mají starší lidé, kteří vidí věci, hlubší smysl věcí. Životnost jeho pohledu je vzácným darem: umožňuje mu s potřebnou jasností předávat dědictví dlouhé životní zkušenosti a víry. Mojžíš vidí historii a předává ji dál; staří vidí historii a předávají ji dál.

Stáří, které je obdařeno touto prozíravostí, je vzácným darem pro generaci, která přijde po něm. Osobní a přímé naslouchání příběhu prožívané víry

Pokračování na str. 13

Iv tomto čísle Světla se zaměříme na Eucharistii. Tentokrát je stěžejním tématem předložených textů reálná přítomnost Pána Ježíše v proměněné hostii a jeho mocné působení skrze Svátost oltářní. (str. 8-11) A nutno jedním dechem dodat: Bez Bohem posvěcených katolických kněží není uskutečnění tohoto nadpřirozeného tajemství možné, neboť takto je podmíněno samotným Pánem Ježíšem ve večeradle: „To čiňte na mou památku.“ Nad tím se trochu pozastavme.

V posledních letech není výjimkou, že v některé z českých či moravských diecézí není v daném roce kněžské či jáhenské svěcení – je krajní nedostatek duchovních povolání. Proč tomu tak je? Snad každý z nás má nějakou svoji teorii. Ale přiznejme si, že ve většině nejsme těmi povoláními, kdo mají k tomuto problému veřejně vynášet své soudy. Ostatně, to je velice snadné, avšak – je to také účelné? Budeme-li všichni jen filosofovat a nikdo se nebude usilovně v modlitbě a v obětech obracet k všemohoucímu Bohu, aby svým Duchem Svatým oslovil lidská srdce a vlil do nich touhu po zasvěceném životě, touhu být knězem, nikdy se situace nezlepší. Modliteb a obětí je především potřeba! Je tak důležité, aby v každé farnosti věřící prosili společně Pána Boha o dar duchovních povolání – kněžských i řeholních! Nutno však také říci, že nás nesmí odradit počáteční neúspěch. Někdy je vymodlená a oběťmi vyprošená milost kněž-

ského povolání (o které nám v této úvaze jde) o to větší, neboť může pak v osobě takového kněze církve být obdarována skutečně mimořádným způsobem. Hledají-li laici cestu k tomu, jak církvi pomoci a co nejjednoduššího mohou pro její růst, pro hlásání evangelia a pro vlastní posvěcení udělat, pak zde je jejich nenahraditelné místo. A samozřejmě: modlit se a obětovat se i za vytrvalost a svatost stávajících kněží (i řeholníků a řeholnic) a aby nepodléhali skepsi, již je celé lidské společenství dnes tolik prodchnuto.

A tak se nabízí otázka: „Pane, co chceš, abych učinil?“ Asi dobře víme, co Pán Bůh po nás chce, abychom v této záležitosti dělali. Podobně jako sv. František Saleský věděl, ale přiznal, že to neumí konat. (str. 6-7) A proto si přál, aby skrze něho konal sám Bůh, neboť on mohl nabídnout jen svoji dobrou vůli. V tom pak spočívá ono tajemství všech lidských problémů, a nevyhýbá se ani světcům: srdce člověka je až příliš připoutáno k vlastnímu „já“ a jakákoliv oběť je vždy bolestným procesem, který někdy člověk podstoupit nechce. Tím spíše, jde-li o následování Pána Ježíše v radikální formě – jemu se zasvětit a s nerozděleným srdcem jen jeho milovat a jen jemu sloužit. Tváří v tvář nejistotě doby pozorujeme i rozšířenou nejistotu ve volbě povolání...

Editorial

Víme, že mladí lidé, plní energie, plánují a ideálů, jak změnit svět, často nevidí historii a v době prudkého rozvoje změny způsobů života jim snadno unikají pravdy katolické víry a sama její podstata. Žel, často se ono ryze katolické vědomí vytrácí i u starších generací... I přesto je navýsost užitečné pro zachování pravého pokladu víry a schopnosti jeho zdárného předávání naslouchat moudosti starců a stařen (s velikou úctou před jejich životy), kteří na sklonku své pozemské pouti ze zkušeností mohou potvrdit, že není třeba vymýšlet stále nové způsoby, jak uchopit katolickou víru a službu v církvi. Ponaucení si rovněž můžeme vzít od dvou velkých světců, jejichž slova platí i dnes. Nejprve je to již zmíněný sv. František Saleský: „Láska k Bohu nespočívá ve velkých chutích a ve velkých pocitech; milovat Boha, tím se chce říct mít za nejvyšší a nepevnější předsevzetí a touhu vyhovět Bohu ve všem a snažit se, nakolik jen můžeme, abychom ho v ničem neurazili, a modlit se za to, aby sláva jeho Syna neustále rostla.“ A lépe pak nemůžeme zakončit než slovy Andělského učitele, sv. Tomáše Akvinského z hymnu *Adoro te devote*: „Věřím vše, co hlásal světu Kristus Pán, v němž je základ pravdy lidstvu všemu dán.“

Pojďme tedy, klanějme se Nejsvětější svátosti a vyprošujme pokorně na kolenu potřebné milosti pro církev a celý svět! A podle svých možností přidejme i oběť, sebezápor...

Daniel Dehner

Celý svůj život přicházel Ježíš o Velikonocích věrně do Jeruzaléma na oslavu velkých svátků. Jednou však směřoval do Jeruzaléma, nikoliv aby vyhověl Zákonu, ale aby dal těmto svátkům ten obsah, jehož jsou od počátku předobrazem. Přibližovala se totiž doba *Ježíšovy smrti* a právě s tímto vědomím stoupal ke Svatému městu **pevně rozhodnut** splnit toto své poslání. To, co ho tam čekalo, nebyl náhodný shluk událostí ani uskutečnění lidských záměrů. Naplnil se odvěký Otcův plán, který Ježíš na sebe poslušně a dobrovolně přijal. Pojď k němu naučit se přijímat pevné rozhodnutí, abys vždy tak jako on *činitel to, co jsi měl učinit*.

Všechny, kteří se k němu přibližují s dobrou vůlí v srdci, touží Pán připojit k sobě. Je to povolání pro obzvláště vyvolené a milované: *Pojď za mnou!* Nebraň se přitažlivé síle, jež z něho vyzařuje, a odpověz s upřímným zvoláním: *Půjdu za tebou!*, za kterým nestojí žádná výhrada. Máš s ním takto vkročit do zcela jiného světa. Ježíš před tebou nezatajuje nic, co by tě mohlo odradit: *Lišky mají doupata a ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu složil*. Jít za ním neznamená zajistit si pohodu a pohodlí. Není tu zařízení nic z toho, na co jsme zvyklí. Ale zřící se pohodlí těla a světa není to nejtěžší. Největší oběť vyžaduje opustit a odpoutat se nikoliv od toho, co je kolem tebe, ale co je přímo v tobě. Nejvíce tě spoutává tvůj vlastní střed, kolem kterého se všechno točí. *Svoboda, ke které nás chce osvobodit Kristus*, předpokládá připravenost **opustit sám sebe**.

Otrocký chomout vlastního „já“ se snaží prosadit i tak, aby to vypadalo jako projev nábožnosti a horlivosti v Boží službě. Nevyhýbá se ani synům Zebedeovým. Právě ti dva, kteří by nejrady seděli jeden po levici a druhý po pravici⁽¹⁾, se cítí rozhořčení, když se jim nedaří splnit dané záměry: „Pane, chceš, abychom je zahubili?“ I ke Kristu se můžeš hlásit, protože lichotí tvé sebelásce, že se vedle něho vidíš v lepším světle a cítíš oprávnění ovládat druhé. Ježíšova blízkost nestačí, jestliže pečlivě nezkoumáš, *jakého jsi ducha*.

Následovat opravdu Ježíše znamená jít za ním, *kamkoliv půjde*, a to nikoliv pro své zalíbení, ale **pro něho samého**. Ačkoliv je to nejtěžší, je to jediná cesta ke sku-

Pevné rozhodnutí

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Jdi a všude zvěstuj Boží království.

tečné svobodě. Pravá svoboda ducha odevdává svoji svobodu tomu, který se pevně rozhodl k poslušnosti.

Neobávej se, že tím upadáš do otroctví. Ježíš ví, co chce, protože to je ve skutečnosti nejsvětější a nejsvobodnější vůle nebeského Otce. Naopak opravdové otroctví je to, čím tělo utlačuje ducha, takže ve skutečnosti nemůžeš *dělat, co bys chtěl*. Jaká je to svoboda, když *tělo touží po něčem jiném než duch, a duch zase po něčem jiném než tělo?* Rozhodneš-li se pevně jít za Ježíšem, zanecháš všech jiných starostí a ohledů. Nebudeš se *ohlížet nazpět* - nikoliv proto, že nesmiš, ale protože jsi svobodný a nechceš: nevidíš, jaký by to mělo smysl. Za čím by ses potřeboval ohlízet, když jsi našel a přijal toho, **který je všechno ve všem?** Ustavičný spor, komu vyhovět, zda tělu, nebo duchu, je vyřešen: své rozhodování jsi postoupil vyšší jednoznačné instanci. Nejvyšší pak definitivně *rozhodl, že se půjde do Jeruzaléma*.

Abys cíl této cesty viděl v pravém světle, dívej se za ním již nikoliv svýma, ale jeho očima. Na konci jeho cesty není smrt, Syn člověka šel do Jeruzaléma, aby *byl povýšen*. Tentokrát šel naplnit jiný Zákon, který je obsažen v *jediné větě: Miluj svého bližního jako sebe*. Ježíš se tak rozhodl, protože chce přivést do slávy všechny ty, které mu Otec dal. Cesta k této slávě nesměruje tedy do pokoření, utrpení a smrti, nýbrž pouze jimi prochází do slávy, *jakou má od Otce jednorozenný Syn, plný milosti a pravdy*⁽²⁾.

To je také tvůj cíl, pro který jsi stvořen, *být vyvýšen*, úplně spočinout v Bohu, a to nikoliv sám, ale spolu se všemi, které *miluješ jako sebe*. Proto *jdi a všude zvěstuj Boží království*. Ani když tě tvoji bližní nebudou chtít přijmout, nezapomínej, že tvůj Pán nepřišel *lidi zahubit, ale zachránit*. Nepatříš snad sám mezi ty, kteří ho nepřijímali? A přece tě nezavrhl, ale zve do svého společenství, abys nejen jednou ve slávě, ale **již nyní** u něho zakoušel tu pravou svobodu, ke které jsi povolán. Chce,

Liturgická čtení

1. čtení - 1 Král 19,16b.19-21

Hospodin řekl Eliášovi: „Elizea, syna Šafatova z Abel Mechola, pomaz za prokora místo sebe!“

Když Eliáš odešel z hory, našel Elizea, syna Šafatova, jak právě oral. Měl před sebou dvanáct spřežení, on sám byl při dvanáctém. Eliáš šel kolem něho a hodil na něj svůj plášť. Elizeus opustil býky, běžel za Eliášem a řekl: „Prosím, ať mohu políbit svého otce a svou matku, a pak půjdu za tebou.“ Eliáš odpověděl: „Jdi a vrať se; co jsem ti měl učinit, to jsem udělal.“

Elizeus se tedy od něho vrátil, vzal spřežení býků, zabil je, na jejich jármu uvařil maso a dal ho lidem k jídlu. Pak vstal, šel za Eliášem a sloužil mu.

2. čtení - Gal 5,1.13-18

Bratři! To je ta svoboda, ke které nás osvobodil Kristus. Buďte v tom tedy pevní a nenechte se zase zapráhnout do toho otrockého chomoutu.

Bratři, vy jste byli povoláni ke svobodě. Ta svoboda však nesmí být záminkou, abyste se vraceli ke starým způsobům. Spíše si navzájem posluhujte láskou. Celý Zákon totiž ve své plnosti je obsažen v *jediné větě: „Miluj svého bližního*

Dokončení na str. 4

aby tam, kde je on, byli s ním také ti, které mu Otec dal, on v nich a Otec v něm.⁽³⁾ Nejen v utrpení, ale i ve slávě. Pán tě potčil, že můžeš patřit mezi ně.

Máš ještě zájem ohlízet se nazpět, zda by nebylo lépe, kdyby sis nemusel odpírat to, co vyhovuje *žádostem těla?* Znamenalo by to *zapráhnout se do otrockého chomoutu*. Nesmlouvej, k ničemu to nevede. Polož ruku na pluh a *nevracej se ke starým způsobům*. Hlavu vzhůru! *Jsi přece povolán ke svobodě. Budeš-li mít Pána ustavičně na zřeteli, nezakolísáš.*⁽⁴⁾

Ježíši, *půjdu za tebou!* Ukazuješ mi cestu k životu, u tebe je *hojná radost a věčná slast.*⁽⁵⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Mk 10,35-37; ⁽²⁾ Jan 1,14;

⁽³⁾ srov. Jan 17,24; ⁽⁴⁾ srov. Ž 16,8;

⁽⁵⁾ Ž 16,11.

Svatý Ladislav

Velký rytíř a velký světec. Tak by se dal charakterizovat uherský král sv. Ladislav. Jeho jméno nosí i v naší zemi mnoho lidí, ale ne každý asi ví, kdo byl jeho nejslavnějším nositelem.

Po smrti sv. Štěpána (r. 1038) se Uhry zmítaly v bratrovražedných bojích. Spory o uherský trůn neustaly ani po roce 1060, kdy na něj usedl Béla I. Ten srazil na kolena svého soka, rodného bratra Ondřeje, nicméně nevymánil se z vlivu německého císaře, jenž díky umnému tahání za nitky zpovzdálí získal v minulých letech v Uhrách nemalý vliv, ba dokonce je získal jako léno. Přesto vše vzbuzovalo u uherské šlechty naději, že s Bélou na trůně se království postaví na vlastní nohy. Ten však v roce 1063 nečekaně zemřel a koruna připadla synu sesazeného krále Ondřeje I. – Šalamounovi.

Získal ji s vydatnou pomocí našeho knížete Vratislava II. a hlavně německého císaře Jindřicha IV. Zprvu byl Šalamoun zadobře se starším z Bělových synů – Gejzou, jenž mu pomohl vybojovat slavná vítězství nad Pečeněhy a Byzantinci. Bylo ale jen otázkou času, kdy se rozhoří spor mezi nimi, a příležitost na sebe nenechala dlouho čekat.

Relikviář uherského krále svatého Ladislava I. (asi 1040–1095)

Snad právě spory o kořist z vítězných bitev zapříčinily Gejzovo povstání proti Šalamounovi. Jakožto nitranský kníže a hlavně Bělův syn si nárokoval právo na vládu nad královstvím. Uherská šlechta již taky měla dost německého vměšování

se do vnitrostátních záležitostí a nesláboucího císařova vlivu na královo rozhodování a stanula po boku Gejzově. Toho podpořil navíc i polský kníže Boleslav II. Smělý, jenž měl s Gejzou společného děda – jiného polského vladaře, Měška II., a tentokrát také Vratislav II. se svými voji. Sjednocenými silami Šalamouna porazili u Mogyoródu. Gejza díky tomu mohl nerušeně vládnout.

Z této možnosti se nicméně stejně jako jeho otec radoval rovněž pouhé tři roky. V roce 1077 totiž umřel a žezlo uherských králů převzal jeho mladší bratr Ladislav (maďarsky László) a byl pomazán na krále ostříhomským arcibiskupem Nehemiášem.

Tento vladař, narozený patrně kolem roku 1040, v sobě snoubil podobně jako sv. Ludvík Francouzský rytíře a světce. Stejně jako Gejza vyrůstal na krakovském dvoře, víceméně v exilu. Již v raném mládí si Ladislav vydobyl pověst vynikajícího rytíře, jehož umění meče se hned tak někdo nevyrovná, a také skvělého vojevůdce. Jako rytíř s taseným mečem bývá také zobrazován. To on de facto na hlavu porazil v roce 1068 Pečeněhy, to on ještě za Bělova panování ztlumil povstání jistého Jánosze, jenž usiloval po vzoru svého otce Vaty navrátit zemi její pohanský charakter a vymýt z ní křesťanství, přičemž zvláště se zajatými kněžími zacházel i na tehdejší dobu neobyčejně krutě.

Ladislavovy rytířské schopnosti byly tak vynikající, že se kolem něj v tomto směru již za jeho života vytvořilo množství legend. Měly určitě něco do sebe, vždyť ze všech bitev, v nichž velel, vycházel vítězně, a sám v nich udivoval svou udatností a obratností v soubojích s protivníkovými rytíři. Jedné z bitev dokonce přešel, když vyzval na souboj nejlepšího rytíře z řad nepřítelů: na souboj, jehož výsledek měl rozhodnout o cíli celé bitvy, na souboj, v němž svého soupeře přemohl. Ladislav uhájil svůj trůn i před dotírajícím Šalamounem, který se naoko podřídil, avšak později se Ladislava pokusil úkladně zavraždit. Když jeho úskok vyšel najevo, Ladislav ho nedal popravít, ale odpustil mu, leč vděku se nedočkal. Musel čelit dalšímu pokusu svého bratrance dobýt trůn, jež Šalamoun podnikl ve spojení s nebezpečnými pohanskými

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

jako sebe.“ Jestliže se však mezi sebou koušete a požíráte, dejte pozor, abyste jeden druhého nepohltili!

Chci říct toto: Žijte duchovně a nepropadnete žádostem těla. Tělo totiž touží proti duchu a duch zase proti tělu. Jsou to věci, které si navzájem odporují, takže neděláte, co byste chtěli. Jestliže se však necháváte vést Duchem, nejste už pod Zákonem.

Evangelium - Lk 9,51–62

Když se přibližovala doba Ježíšovy smrti, pevně se rozhodl jít do Jeruzaléma. Poslal před sebou posly a ti cestou přišli do jedné samařské vesnice, aby mu tam připravili nocleh. Ale Samaritáni ho nepřijali, protože měl namířeno do Jeruzaléma. Když to viděli učedníci Jakub a Jan, řekli: „Pane, chceš, aby-

chom svolali z nebe oheň, aby je zahubil?“ On se však obrátil a přísně je pokáral. Pak šli do jiné vesnice.

A jak šli, cestou mu někdo řekl: „Půjdu za tebou všude, kam půjdeš.“

Ježíš mu však odpověděl: „Lišky mají doupata a nebeští ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu položil.“ Jiného zase vybidl: „Pojď za mnou!“ On však řekl: „Pane, dovol mi, abych napřed šel pochovat svého otce.“

Odpověděl mu: „Nech, ať mrtví pochovávají své mrtvé. Ale ty jdi a zvěstuj Boží království!“

A ještě jiný řekl: „Půjdu za tebou, Pane; jen mi dovol, abych se napřed rozloučil doma s rodinou.“

Ježíš mu však odpověděl: „Žádný, kdo položil ruku na pluh a ohlíží se za sebe, není způsobilý pro Boží království.“

Kumány. Rovněž s touto hrozbou se Ladislav zdárně vypořádal.

Nastolení klidu mu uvolnilo ruce pro správu země. Nejdůležitějším Ladislavovým počinem v této oblasti bylo vydání tří zákoníků, které se na dlouhé roky staly legislativní normou království. Zaměřily se z velké části na majetkovou sféru, což mělo své opodstatnění. V době krvavých sporů po smrti Štěpánově (zemřel roku 1038) se zejména během vlády Samuela Aby, dosazeného vzbouřenou uherskou šlechtou rekrutující se ze zbytků pohanů, rozmohl nešvar ne nepodobný nechvalně známým poměrům v naší zemi po únoru 1948. Tehdy se ze strany chudiny šířilo vyvlastňování majetných velmožů, ba i jejich zabíjení, krádeže a loupeže ve jménu společného vlastnictví. Ruku v ruce s tím postupovala snaha resuscitovat pohanství.

Tyto poměry přežívaly i do dob začátku vlády Ladislavovy. Majetek byl velmi nejistou záležitostí, ne příliš chráněnou právem, mnoho rolníků a chudých neuznávalo soukromé vlastnictví šlechty či klášterů, plundrovali jejich državy a vraždili ty, kdo se snažili svůj majetek hájit. Bylo třeba tomu učinit přítrž. Ladislav bez váhání zavedl do praxe až drakonické tresty, kdy za krádež následovaly sankce jako useknutí ruky, oslepení, ba i smrt. Zlodějům dokonce upřel právo kostelního azylu. Dnes se to může zdát nemilosrdné, každopádně nově vydané zákony udělaly v zemi ve velmi krátké době pořádek a zamezily další anarchii, jež by jinak nebyla k zastavení. Ladislav též do zákonodárství zavedl křížový výslech svědků pod přísahou, peněžité pokuty za nedostavení se k soudu po předvolání atd. Respekt k cizímu majetku se tak vžil, že již Ladislavův nástupce Koloman mohl toto tvrdé zákonodárství zmírnit.

Výše jsme uvedli, že Ladislav v sobě snoubil rytíře a světce. Měl za ženu Adelaidu, dceru Rudolfa Švábského, a přivedli spolu na svět čtyři děti. Žil vzorným životem křesťanské rodiny, sám uherský král šel příkladem svým poddaným a denně se účastnil mše svaté, hodně a rád se modlil a praktikoval aske-

zi. Také od druhých vyžadoval vysokou mravnost, kterou sám vyznával. Poddaní ho milovali, protože cítili, že on miluje je. Často se jich zastal v bezpráví, které jim činili mocní tohoto světa, snažil se pokud možno všechny spory řešit smírem a pouze tehdy, kdy nebylo zbylí, postupoval tvrdě a dával průchod svým rytířským a vojevůdcovským schopnostem. Jako v případě nájezdu císaře Jindřicha IV., jenž hodlal vydobýt si se zbraní v ruce ztracené pozice a přimět Ladislava k poslušnosti. Navíc na něj měl spadeno kvůli Ladislavově podpoře papeže ve sporu o investituru, který vedl právě s Jindřichem IV., čili ve sporu o právo jmenovat biskupy a opaty. Uherský zeměpán se císaři bez potíží ubránil. Brzy si získal velký respekt u svých sousedů i jiných korunovaných hlav nejen pro své umění ohánět se mečem, ale i pro své umění vládnout a žít ctnostným životem.

Hojně podporoval církev a stavbu nových kostelů a klášterů, jejichž výčet by byl hodně dlouhý. Zavedl též povinný církevní desátek. Nešlo přitom o snahu zavděčit se církevní hierarchii nebo i samotnému papeži. Ladislav to vše konal z přesvědčení, pro větší slávu živého Boha a šíření jeho království zde na zemi. Stejnou motivaci měl, když odepřel pohostinství Boleslavu II. Smělému, na němž ležela klatba za zavraždění sv. Stanislava. Ačkoliv mu vděčil za mnohé, neujal se ho, raději ho přesvědčil, aby podstoupil náležité pokání a takto ze sebe klatbu sňal. V neposlední řadě střežil dodržování nedělního klidu, kdy poddaným nakazoval přicházet na nedělní mše svaté a šlechticům zabraňoval v tento den zasvěcený Pá-

nu třeba i podnikat hony v jejich lesích. V rámci nových zákoníků též předepsal povinné slavení církevních svátků, dodržování postní praxe atd.

Z jeho počínů na poli náboženském nelze opomenout fakt, že se zasloužil o kanonizaci sv. Štěpána, sv. Imricha a sv. Gerharda z Csanádu. Pro stále ještě mladé Uherské království to mělo politický význam takového rázu, jaký si my dnes stěží dokážeme představit.

Ladislav rovněž záslužně zvětšil své křesťanské panství, a sice v roce 1091 o Slavonii čili o velkou část dnešního Chorvatska, území mezi Sávou a Drávou, přičemž se musel znovu utkat s loupeživými kumánskými nájezdníky, ale u Témesu je porazil. Jmenoval zde posléze místodržitelem svého synovce Álmoše.

V roce 1095 svolal papež Urban II. do Clermontu evropské panovníky a šlechtice, aby je vyzval k osvobození Svaté země z rukou Saracénů a aby vyhlásil první křížovou výpravu. Asi málokterý z vládců by se na ni vypravil tak ochotně jako uherský král Ladislav, dokonce se hodně nahlas uvažovalo, že převezme veleční křesťanských vojsk. Leč v odjezdu do Clermontu mu zabránila smrt, která nastala 29. července v Nitře.

Žal nad Ladislavovou smrtí byl v Uhrách tak velký, že se lidé v zemi tři roky zdrželi tance a muziky. Brzy se u jeho hrobu udály první zázraky. O necelestých sto let později (27. června 1192) jej papež Celestýn III. prohlásil za svatého. V ten den prý nad katedrálou ve Velkém Varadinu (dnešní rumunské město Oradea), městě, které sv. Ladislav (maďarsky: szent László) sám založil, vysvitla

velká hvězda, která zářila velkým svitem plně dvě hodiny.

V roce 1556 Ladislavův hrob zprofanovaly protestantské oddíly Jana Zápolského. Pouze část z těchto relikvií přečkala v Ostrihomi, kde jsou dodnes, a také v Györu. Počestěnou podobu jeho jména - Vladislav - dávali svým synům čeští Přemyslovci a jeho kult byl velmi populární i v Polsku. Ladislavovým jménem byl např. pokřtěn litevský vládce Jagello a nosilo ho několik synů královské krve.

Uherský král svatý Ladislav překročí řeku Drávu, aby dobyl Chorvatsko (obraz Bertalana Székelyho, 19. století)

Z dopisů sv. Františka Saleského sv. Janě Františce de Chantal (20 - dokončení)

407. - III. - č. 2055 - str. 847

Obsah: V čem spočívá láska k Bohu. Jedině Boží slávu je třeba hledat.

Nevíme, co se tím chce říct, když se řekne milovat Boha. Láska k Bohu nespočívá ve velkých chutích a ve velkých pocitech; milovat Boha, tím se chce říct mít za nejvyšší a nejpevnější předsevzetí a touhu vyhovět Bohu ve všem a snažit se, nakolik jen můžeme, abychom ho v ničem neurazili, a modlit se za to, aby sláva jeho Syna neustále rostla. Tyto věci jsou hodné lásky.

Pomyslete často na ctnosti našeho Pána jako i na ctnosti svatých, dělejte to způsobem prodlévání u něho.

Odhazujte často každý druh slávy a dotvrzujte, že nechcete jinou slávu, nežli slávu našeho Pána. Zanechte a vzdějte se všeho toho, co by Vám mohlo zajistit nějakou slávu, a to jak v malých, anebo ve velkých příležitostech.

Spojíte se často s vůlí našeho Pána, v malých, jako i ve velkých příležitostech, a znovu vzbuzujte své touhy a říkejte mu: „Pane, jsem tvoje! Chci to, co chceš ty. Učiň ve mně svou vůli.⁽¹⁾ Spoj mě se sebou.“

409. - III. - č. 2057 - str. 849

Obsah: Slova horoucího odpoutání se od všeho. Lekce, které se máme naučit od svatého Pavla. Prostředky, abychom byli pohotoví v konání dobra.

Slova svatého Pavla: „Pane, co chceš, abych učinil?“⁽²⁾ ať jsou vždycky slova naší duše. Svatý Bernard⁽³⁾ říká, že toto jsou slova nadšené odpoutanosti, která zamýšlí konat jenom to, co chce Bůh, a podrobuje se všemu tomu, co se líbí jemu. Naopak, říká on, existuje oddanost velice měkká, na kterou je nutné použít mnoho ohledů, vždy se snažit poznat to, co chce konat, dříve, než se jí řekne, co je třeba, aby dělala.

Naučme se říkat se svatým Pavlem: A vůbec všechno pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, a jeho velikou milost, je mi nade všechno. Pro něho jsem všechno ostatní odepsal a pokládám to za nic.⁽⁴⁾ Kéž by náš život jako ten jeho byl ukryt v něm, tj. s Ježíšem Kristem v Bohu⁽⁵⁾. Kéž by nám veliké a hluboké výroky o pravdě spolu s cvičením v odevzdávání se vytvořily cestu k tomu, abychom chtěli cítit a oslavovat Boha a líbit se mu.

Abychom získali svatou pohotovost ke konání dobra, musíme o ni prosit Boha a nenechat projít žádný den bez toho, abychom vykonali nějaký zvláštní úkon s tímto úmyslem, protože cvičení podivuhodně slouží k tomu, abychom si narovnali cestu ke konání každého druhu dobra.

426. - III. - č. 2074 - str. 862

Obsah: Myšlenky na zítřek. Duše se musí odevzdat Prozřetelnosti také ve vnitřní bezútešnosti. Odpočinutí v Bohu a poslušnost.

1612-1616

Chtěl bych, abych Vám mohl odejmout všechnu tu přecitlivělost vůči tomu, když Vám někdo odporuje, vůči pokušením, vůči tomu, když se Vám nedostává toho, co si přejete. Chtěl bych, abyste s velkodušným srdcem zůstávala stále klidná. Tímto způsobem byste mohla vyslovit slova, pevná, slova o odpoutanosti, odvážná a silná, ve vyšší části duše, a nikdy byste se nezastavovala proto, abyste o tom všem jakkoliv uvažovala, ale dál pokračovala na své cestě bez toho, že byste měla myšlenky na zítřek, protože ty není třeba mít.

Kráčejte jednoduše, pod vedením Boží Prozřetelnosti, nemyslete na nic jiného než na přítomný den a ponechte našemu Pánu srdce, které jste mu darovala, bez toho, že byste mu ho kdy kvůli něčemu chtěla vzít zpět.

Protože jste ponořila svou vůli do jeho a tu jste vzala za svou, už nic víc nemáte chtít. Nechte se vést a nést podle zalíbe-

ní Boží vůle, podle jejich dispozic máte mile a klidně setrvat v této vůli bez toho, abyste se od ní z jakéhokoliv důvodu vzdělala, ve všem se snažte jenom hledat a vidět našeho Pána.

Ach, ať žije Bůh, všechno to, co není Bůh, není pro mne ničím: můj Bůh pro mne je všechno ve všech věcech.

Musíte se spokojit s tím, že víte, že to, co konáte, konáte dobře skrze toho, který Vás vede, a nesmíte hledat city anebo zvláštní poznání, ale máte kráčet jako slepá pod vedením této Prozřetelnosti a v důvěře v Boha, také i uprostřed opuštěnosti, obav, temnot a křížů veškerého druhu, když se to našemu Pánu líbí, abyste mu tímto způsobem sloužila.

Odevzdejte se dokonale jeho vedení, bez výjimek a bez výhrad, celá, a nechte ho konat, přitom svěřujte jeho Dobrotě veškerou starost o své tělo a o svou duši, a zůstaňte tak plně podřízená, odevzdaná a odpočínutá v Bohu, pod mým vedením, a nemějte jinou starost než tu, abyste poslechla. To je to, co jsme slíbili.

443. - III. - č. 2091 - str. 874

Obsah: To, co Bůh chce po světcích.

⁽⁶⁾Říkal jsem je dnes ráno Bohu, ale neodvažuji se je víc opakovat, protože jsem si všiml, že až příliš dobře vím to, co Bůh chce, abych to dělal: chce, abych umrtvoval veškeré mocnosti své duše a abych byl vyvolenou nádobou proto, abych nesl jeho svaté Jméno uprostřed lidu.⁽⁷⁾ Avšak, ach, vím to, co chce, abych konal, ale neumím to konat. On, který to konat umí, ať to tedy koná ve mně a skrze mne⁽⁸⁾, ale ať to koná všechno sám, protože cítím, že nemůžu přispět ničím než tou trošičkou dobré vůle, kterou cítím v hlubinách svého ubohého srdce. Tato dobrá vůle žije ve mně, ale já jsem mrtvý v ní, ale cítím z ní jenom pomalý a slabý podnět, se kterým vydechuji, téměř neznatelně, posvátná slova naší věrnosti: AŤ ŽIJE JEŽÍŠ! AŤ ŽIJE JEŽÍŠ!

Obsah: Až do konce našeho života je třeba stále znovu a znovu umírat sám sobě. Nářek svatého Pavla. Pokořovat se kvůli slabostem, ale znovu s důvěrou pozvedat se k Bohu. Odpoutanost od lásky ke stvořením.

Musíme podrobit naši přirozenost milosti a ani minimálně se nezneklidňovat kvůli těžkostem, které potkáváme, protože si musíme uvědomit to, že musíme znovu a znovu umírat sami sobě. V tomto cvičení je třeba vytrvat až do posledního dne našeho života, kdy budeme moci konstatovat, že jsme svoji povinnost splnili, pokud vytrváme. Nebudeme však mo-

ci toto konstatovat předtím, protože naši dokonalost musíme budovat cihlu po cihle a nemůžeme ji nalézt už vybudovanou, i když s podivuhodnou milostí může náš Pán zformovat v naší duši zvyk v jednom okamžiku, jak to učinil se svatým Pavlem.⁽⁹⁾

Tento veliký svatý, po tolika uchváce-ních, dál často pociťoval bídu lidské přirozenosti, když zvolával: „Jak ubohý jsem to člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti?“⁽¹⁰⁾ Nakonec se nemáme zneklidňovat ani ztrácet odvalu kvůli našim slabostem a nestálostem, ale mile a klidně se pokorit a znovu své srdce vynést až k Bohu. Máme pokračovat v našem svatém podniku, opírajíce se s důvěrou o našeho Pá-

na, který nám chce poskytnout všechno, co je nutné k tomu, abychom tento podnik úspěšně vykonali, a nic jiného po nás nežádá, než náš souhlas a naši věrnost.

Ach, kdybychom se jednou provždy uměli rozhodnout, abychom naprosto rozhodně řekli: „Pane, co chceš, abych činil?“ – jak jen bychom byli šťastní! Měli bychom to často říkat.

Naše největší dobro, naše největší blaho v dokonalosti by bylo to, že bychom si už vůbec nepřáli být milováni od stvoření.

Co Vám má na tom záležet, jestli Vás někdo miluje, anebo nemiluje?

Když se ocitnete v určitých situacích, ve kterých budete mít dojem, že jste nemilována, musíte klidně jít dál svou cestou, aniž byste ztrácela čas, že na to budete myslet.

Musíme hluboce milovat bližního a každého člověka podle místa, které zaujímá, jak si to přeje náš Pán. Musíme konat všechno to, co je možné, abychom uspokojili všechny lidi a všem lidem byli užiteční, protože toto je vůle Boží. A když se Bohu líbí, abychom měli lásku jejich srdce, je to pro nás velká útěcha a Boží požehnání. Avšak když se to jeho Dobrotě nelíbí, musíme se spokojit s láskou našeho Pána, kterou má ve svém srdci, a to je víc než dost.

*Sestavovatel a překladatel:
paní Jiřina Giusio a don Jan Ihnát, SDB.*

*Dopisy svatého Františka Saleského
svaté Janě de Chantal. 2020
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Srov. Ž 119,94.
- ⁽²⁾ Sk 9,6 (Český studijní překlad).
- ⁽³⁾ *Sermone in Conversione Sancti Pauli*: PL, 183, 363.
- ⁽⁴⁾ Srov. Flp 3,8.
- ⁽⁵⁾ Srov. Kol 3,3.
- ⁽⁶⁾ „Miloval svrčovaně,“ svědčila Matka de Chantal, „tato slova svatého Pavla: *Pane, co chceš, abych dělal?* Jednoho dne řekl, když psal jedné osobě,“ – bezpochyby to byla svědkyně – „že silně procíťoval tato slova a pokorně dodal: Řekl jsem je,“ atd. (pozn. k dopisu z knihy *Korespondence* vyd. Navštívením v Annecy 2010)
- ⁽⁷⁾ Srov. Sk 9,15.
- ⁽⁸⁾ Srov. Řím 7,19–25.
- ⁽⁹⁾ Srov. Sk 9,1–9.
- ⁽¹⁰⁾ Řím 7,24.

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Apoštolát modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem Františkem a jeho záměry. Připojte se k rodině služebníků v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Veleknězi. Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ČERVENEC 2022

Úmysl papeže: Za starší lidi

Modleme se za starší lidi, kteří představují kořeny a paměť lidu, aby jejich zkušenosti a moudrost pomáhaly nejmladším dívat se do budoucnosti s nadějí a odpovědností.

Národní úmysl: Za české předsednictví Evropské unie

Modleme se, aby české předsednictví Evropské unie přispělo k jednotě mezi zeměmi našeho kontinentu a k obnově křesťanských hodnot.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

Zdroj: Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova (www.jesuit.cz)

Tajemství víry

„Mysterium fidei! – Tajemství víry!“

Tato slova vyslovuje anebo slavnostně zpívá kněz při každé mši svaté bezprostředně po proměnění chleba a vína v Tělo a Krev Ježíše Krista, který obětuje za nás sebe samého.

Nejhlubší tajemství naší katolické víry se uskuteční v okamžiku, kdy se neživá bílá hostie na zlaté patěně a víno ve zlatém kalichu stávají skrze slova proměnění, která vysloví kněz, živým Tělem a Krví Ježíše Krista, ne „posvěceným“ či „svatým chlebem“, ale skutečně se stávají živým Ježíšem, osobou s tělem a duší, naším Pánem, jenž je zároveň Bůh i člověk. Ba ještě více! Eucharistický Pán se nám dává za pokrm a dovolí, abychom ho přijali ve svatém přijímání. Bůh sám vstupuje do duše, aby se s ní co nejužší spojil, aby nás posilnil, utěšil, uzdravil a posvětil – aby nás zcela proměnil. On sám nám potom dává milost, abychom byli schopni milovat, myslet, odpouštět tak jako on.

Náš lidský rozum nebude moct nikdy úplně a v celé hloubce proniknout do tajemství Nejsvětější svátosti! A ani to ne-

ní nutné, protože stačí, když toto božské tajemství s dětskou vírou objímáme a kláníme se Pánu. To je rozhodující! Svátost Eucharistie je čistě božská „idea“, božské „nové stvoření“, které mohl ve své nekonečné lásce k nám „vymyslet“ a darovat pouze Bůh. Žádnému člověku by to ani jen na mysl nepřišlo, nikdo by se neodvážil na něco takového ani pomyslet, že Bůh, Stvořitel a Vládce veškerenstva, se natolik vydá do rukou lidí, že se ve své pokoře stane dítětem; a pak se poníží ještě více a stane se pokořeným, zmučeným a trpícím mužem bolesti. Avšak ještě dříve, než Pán Ježíš zemřel na kříži a vstoupil do nebe, zanechal všem národům všech dob nejen to nejmilejší, svoji Matku, ale „Když nastala hodina...“ (Lk 22,14), ponížil se ještě více než v jeslích a na kříži – navenek se stal věcí, chlebem a vínem, aby navždy zůstal mezi námi.

Na Zelený čtvrtek ve večeradle, takřkajíc při slavení první mše svaté, se Pán Ježíš daroval za pokrm v chlebu a za nápoj ve víně, skryt lidským očím. Zároveň s tímto dědictvím svěřil svým apoštolům

jako prvním vysvěceným kněžím a biskupům také poslání: „To činite na mou památku.“ (Lk 22,19)

Až do dnešního dne se tak při každé mši svaté a v každém svatostánku, v kterém je přítomen Pán Ježíš v Nejsvětější svátosti oltářní, uskutečňuje jeho příslib plný útěchy: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny, až do skonání světa“ (Mt 28,20) – až do konečného završení světa. Bůh určitým způsobem opustil nebe, aby v nás mohl žít svůj život. Posledním cílem jeho příchodu tedy není svatostánek, ale srdce člověka. Vždyť Pánovou touhou je, aby nás lidi svoji přítomností zbožstil a učinil dokonale šťastnými.

Ve svátosti Eucharistie nám Pán Ježíš prokázal svoji lásku skutečně až do krajnosti, protože ani Bůh nemůže dát víc než sebe samého! Proto záleží na nás, do jaké míry se otevřeme této svátosti lásky a zda na Ježíšovu touhu – přijít do našeho srdce – odpovíme naší vědomou touhou po něm...

*Z Vítězství Srdce 139/2021
přeložil a upravil -dd-*

Životodárný pramen církve

„Závidíš ženě, která se dotkla Ježíšova oděvu, ... apoštolům a učedníkům, kteří s ním byli v osobním důvěrném kontaktu ... nazýváš šťastnými ty, kdo ho viděli?

Ale vždyť přijď k oltáři a uvidíš ho, dotkneš se ho ... a budeš ho nosit ve svém nitru, jako Maria, nejsvětější ze všech.“ Těmito slovy utěšoval a povzbuzoval sv. Jan Zlatoústý ty, kdo se chtěli osobně setkat s Ježíšem. Ve skutečnosti Pán tuto zemi neopustil, protože on sám ujistil apoštoly před svým nanebevstoupením: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny, až do skonání světa.“ (Mt 28,20) Až do dnešního dne potvrzuje tento příslib skrze svoji přítomnost v Nejsvětější svátosti oltářní.

Príslib Eucharistie

Během těch několika let, kdy Pán Ježíš hovořil k lidem o Božím krá-

lovství a o lásce nebeského Otce, zanechal rovněž jednoznačné poselství o tom, že nám chce dát sebe samého za pokrm. Ve známé řeči o eucharistickém chlebu v Ka-

farnau řekl: „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.“ (Jan 6,51)

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já mám život z Otce, tak i ten, kdo mne jí, bude mít život ze mne.“ (Jan 6,54-57)

Tehdy ho opustili mnozí z jeho učedníků a posluchačů s odůvodněním: „Tvrď je tato řeč! Kdo jí může poslouchat?“ (Jan 6,60) Jedině věřící a milující srdce dokáže takovou řeč přijmout. A tak je to až dodnes.

Ježíš byl natolik nekompromisní ve svém odhodlání darovat sebe samého za pokrm, že dokonce i apoš-

tolům dal na výběr: „I vy chcete odejít?“ Tehdy odpověděl Šimon Petr: „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života.“ (srov. Jan 6,67–68)

Ustanovení Eucharistie

Ježíšova slova: „A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa“ (Jan 6,51) se poprvé uskutečnila při poslední večeři: „Když pak jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal ho, rozlámal a dával učedníkům se slovy: »Vezměte, jezte, toto je mé tělo!« Potom vzal kalich, vzdal díky a dal jim ho se slovy: »Pijte z něho všichni; neboť toto je má krev smlouvy, prolévána za mnohé na odpuštění hříchů.«“ (Mt 26,26–28) „To činíte na mou památku.“ (Lk 22,19)

Blahoslavená Anna Kateřina Emmerichová viděla ve svých vizích také ustanovení Nejsvětější svátosti při poslední večeři. V jejích spisech čteme: „Při těchto úkonech se Ježíš stával stále vroucnějším a řekl, že nyní chce dát všechno, co má, sebe samého. Zdálo se mi, že se v lásce zcela rozplývá, a viděla jsem ho úplně průhledného a zářícího. Zdálo se mi, jako by každé jeho slovo pronikalo jako duchovní oheň do srdcí apoštolů... Ježíš vzal misku s nalámaným chlebem a vyřkl slova proměnění: »Vezměte a jezte: toto je moje tělo, které se za vás vydává.« Přitom pohnul svojí pravicí, jako by žehnal. Když to udělal, vyšel z něho jas, chléb se rozzářil. Bylo to, jako by do chleba pronikl on sám. Všechno bylo zalité světlem. Potom Ježíš pozdvihl kalich ke své tváři a vyslovil nad ním slova proměnění. On sám byl přitom jakoby proměněný, jako by sám přešel do toho, co druhým podával... Když podal kalich, daroval sám sebe, takže se mi zdálo jakoby sám vyprázdněný a rozlity v milosrdné lásce. Nedá se to vypovědět.“

Ježíšova úplná odevzdanost

Rovněž svatá Faustyna Kowalská mohla svým způsobem zažít, co se událo ve večeřadle: „Nejhlouběji jsem byla ale dojata ve chvíli, v níž Ježíš před konsekrací pozdvihl oči k nebi a započal tajemný rozhovor se svým Otcem. Tu chvíli patřičně poznáme teprve na věčnosti. Jeho oči byly jako dva plameny, obličej rozzářený, bílý jako sníh, celý majestátný, jeho duše vyprahlá, ve chvíli konsekrace si odpočinula ukojená láska – oběť je plně

Uzdravení ženy trpící krvotokem, ruská ikona z 19. století

dokonána. Nyní se naplní už jen vnější obřad smrti – vnější zničení, podstata je ve večeřadle.“ (*Deníček* 684)

Úplná odevzdanost až na smrt, oběť, kterou Pán Ježíš vnitřně přinesl ve večeřadle, se pak navenek uskutečnila krvavým způsobem ve strašném umučení a byla vítězně završena slavnostním vzkříšením o velikonočním ránu.

Obě vidění nám pomáhají pochopit, že Pán Ježíš skutečně a podstatně proměnil chléb ve své Tělo a víno ve svoji Krev, aby se tak nám lidem mohl dát za pokrm. Ježíš ve večeřadle věděl, že jen pokud odpoví jako Bůh a člověk na všechnu nenávisť a zlobu odpouštějící láskou, která zašla tak daleko, že si nechal probodnout srdce, že jen tak bude moci napravit to, co jsme my lidé zničili a dodnes ničíme svým egoismem a svojí bezbožností. Oběť jeho života, jeho krev je cenou, již splatil naše hříchy, dává nám odpuštění

Otce a znovu nám umožňuje být Božími dětmi. Bez Ježíšovy oběti z lásky a bez jeho umučení bychom již nikdy nemohli jako Boží děti vyslovit jméno *Otec*.

Abychom mohli – kdykoliv o to prosíme – zakusit ve svaté zpovědi Otcovo odpuštění a přijmout svaté přijímání, za to Ježíš položil svůj život. A to je i největší důkaz milosrdné lásky Otce ke každému z nás. Když si to všechno uvědomíme, nebudeme pak s ještě větší úctou a láskou přistupovat ke svatému přijímání?

Bůh po nás touží

Ježíš jednou svěřil hlasatelce svého milosrdenství, svaté Faustyně, jak velmi touží po tom, aby mohl přijít do našeho srdce: „Toužím se sjednocovat s dušemi lidí; je mým potěšením spojovat se s dušemi. Věz, má dcero, když přicházím ve svatém přijímání do srdce člověka, mám plnou náruč rozmanitých milostí a tou-

žím je duši dát, ale duše si mě ani nevšimnou, nechávají mě samotného a zabývají se něčím jiným. Jak je mi smutno, že duše nepoznaly lásku.“ (*Deníček* 1385)
 „Ach, jak mě bolí, že se duše se mnou tak málo spojují ve svatém přijímání ... Tak něžně a upřímně je miluji, a ony mi nevěří ... Jednají se mnou jako s čímsi mrtvým, a přece mám Srdce plné lásky a milosrdenství.“ (*Deníček* 1447)

Důvodem, pro který Bůh „stvořil“ Eucharistii, je především jeho touha dokonale se s námi sjednotit. Proto každého, kdo přistupuje k tomuto pokrmu lásky, také Bůh přijímá k sobě; mohli bychom dokonce říci, že ho Bůh přijímá do sebe. Svatý papež Jan Pavel II. to ve své encyklice *Ecclesia de Eucharistia* vyjadřuje takto: „Můžeme říci, že nejen každý z nás přijímá Krista, ale také že Kristus přijímá každého z nás.“ (EE 22)

Když si tuto pravdu uvědomíme v okamžiku svatého přijímání, tento okamžik se nám stane nesmírným pramenem ra-

dsti a přátelství s Bohem. Bůh po mně touží, aby mě mohl uvést do svého nehlubšího nitra!

Německá blahoslavená Marie od Božského Srdce (Maria Droste zu Vischering) z Kongregace sester Dobrého pastýře obětovala svůj život za uskutečnění zasvěcení světa Božskému Srdci za papeže Lva XIII.

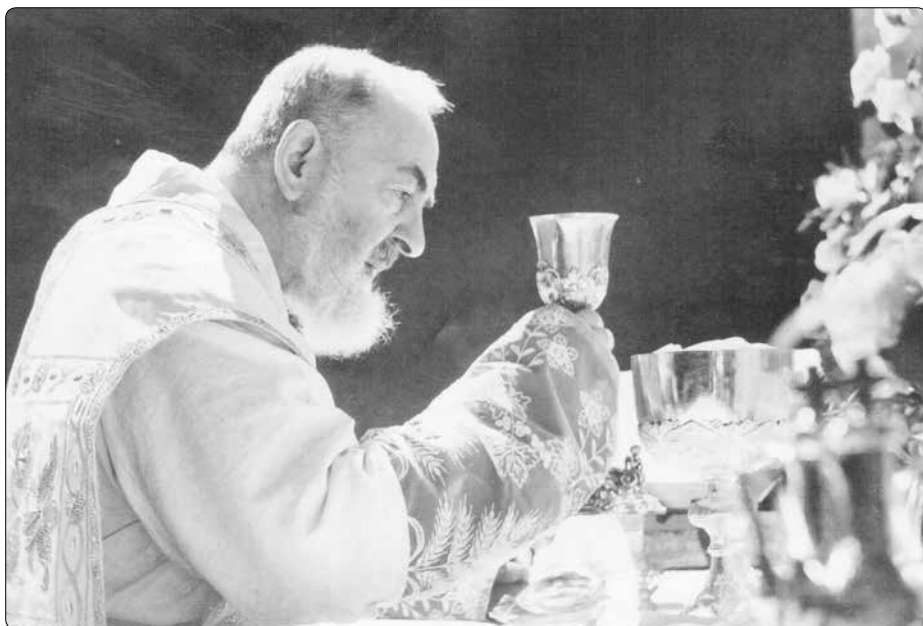

Měla též vroucí lásku k Eucharistii, takže jí jednou Pán Ježíš dokonce řekl: „Kdybych ještě nebyl ustanovil Svátost oltářní, tak bych to učinil teď pro tebe, tak velmi toužím přebývat ve tvém srdci a nacházet v něm útěchu uprostřed všech urážek, které mi ve světě způsobují.“

Skrze Krista, s Kristem a v Kristu

V *Konstituci o posvátné liturgii* koncilovní otcové napsali: „Náš Spasitel při poslední večeři, tu noc, kdy byl zrazen, ustanovil eucharistickou oběť svého těla a své krve, aby pro všechny časy, dokud nepříjde, zachoval v trvání obětí kříže a aby tak své milované snoubence církvi zanechal památku na svou smrt a na své vzkříšení: svátost milostivé lásky, znamení jednoty, pouto bratrské lásky ... Proto církev věnuje zvláštní péči tomu, aby věřící nebyli přítomni tomuto tajemství víry jako stranou stojící a němi diváci ... Mají přinášet neposkvrněný obětní dar nejen rukama kněze, ale i spolu s ním, a tím se mají učit obětovat sami sebe.“ (SC 47-48)

Ve mši svaté existuje jeden zvláštní a pozoruhodný okamžik, mimořádně vzácný pro duchovní život, když přinášíme sebe samy jako oběť. Spolu s knězem můžeme i my věřící položit na patěnu naše každodenní starosti, nás samy, naše nemoci a utrpení a takto je sjednocené s obětí Ježíše Krista obětovat Otcovi. Sjednocením se s Kristovou obětí se i naše malé oběti stávají nekonečně cennými. Samozřejmě, že to není samotné utrpení, které oslavuje Boha, ale odevzdanost, s níž utrpení neseme, a láska, s níž ho Bohu přinášíme jako dar. Tak se náš ži-

„Spíše by svět existoval bez slunce než bez svaté Eucharistie.“ (sv. Otec Pio)

Římskokatolická farnost Sázava vás zve na **SVATOPROKOPSKOU POUŤ NA SÁZAVĚ**

Předvečer velké pouti – neděle 3. července 2022

19.00 pobožnost ke sv. Prokopovi • 19.30–22.00 eucharistická adorace

Slavnost sv. Prokopa – pondělí 4. července 2022

8.30 poutní mše svatá farnosti Kolín (slouží otcové verbisté z Kolína) • 10.30 slavnostní poutní mše svatá (slouží kanovník Mons. Michael Slavík, biskupský vikář)

Velká svatopropokopská pouť – neděle 10. července 2022

10.30 hlavní poutní mše svatá (slouží Mons. Vlastimil Kročil, biskup českobudějovický)

Více na <https://www.sazavskyklaster.cz>. Kontakt: P. Radim Cigánek, farář – tel. 776 229 671.

vot v Kristu stává oslavou Boha: „Skrze Krista, s Kristem a v Kristu je tvoje všechna čest a sláva, Bože Otče všemohoucí, v jednotě Ducha Svatého po všechny věky věků.“ Přesně to měl na mysli svatý Pavel, když napsal ve svém Listě Římanům: „Vybíízím vás tedy, bratři, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli v živou, svatou, Bohu příjemnou oběť: to je ta duchovní bohoslužba.“ (Řím 12,1)

Klaním se ti vroucně

Katolická víra nás učí, že Ježíš zůstává přítomný v proměněné hostii i po skončení mše svaté. Proto můžeme k němu přicházet, svěřovat se mu, nechat se obdarovat jeho láskou, ale především se mu přicházíme klanět. Jeho přítomnost v Eucharistii je tajemstvím víry, tak jak to jedinečně vyjádřil sv. Tomáš Akvinský ve svém hymnu *Adoro te devote*: „Zrakem, hmatem, chutí tebe nevnímám, a jen sluchem svým tě jistě poznávám. Věřím vše, co hlásal světu Kristus Pán, v něm je základ pravdy lidstvu všemu dán.“ Někdy však Bůh poodhalí závoj a přichází na pomoc naší víře buď skrze eucharistické zázraky, anebo prostřednictvím vidění, jak to známe ze života některých svatých.

Svatá Faustyna jednou dostala milost, že namísto hostie viděla v monstranci živou Pánovu tvář. Tehdy jí Pán řekl: „To, co ty vidíš ve skutečnosti, tyto duše vidí skrze víru. Jak velmi milá je mi jejich veliká víra, vidíš, ač ve mně zdánlivě není stopa života, přesto ve skutečnosti je obsažen v celé plnosti, a to v každé hostii, avšak abych mohl v duši působit, duše musí mít víru. Ach, jak je mi živá víra milá.“ (*Deníček* 1420) Takovou hlubokou živou víru měl blahoslavený Charles de Foucauld, který celé hodiny trávil před Nejsvětější svátosti. V jedné ze svých modliteb napsal: „Ty jsi přítomný, můj Pane Ježíši, v Nejsvětější svátosti. Jsi zde, v tomto svatostánku, metr ode mne. Jak jsi blízko, můj Bože, můj Spasiteli, můj Ježíši, můj bratře, můj nejmilovanější! Během devíti měsíců, když tě Panna Maria nosila pod srdcem, jsi nebyl přesvaté Panně bližší, než jsi mně, když ve svatém přijímání přicházíš na můj jazyk... Jak jsem jen šťastný!“

*Z Vítězstvo Srdca 139/2021
přeložil a upravil -dd-*

Bílá věc uprostřed svíček

Také nekřesťané často silně prožívají Ježíšovu eucharistickou přítomnost. Krásný příklad uvádí P. Dolindo Ruotolo (1882–1970), kněz z Neapole a dobrý přítel sv. Otce Pia. Jeho nověna odevzdánosti, kterou mu nadiktoval sám Pán Ježíš, se setkala mezi lidmi s velkým ohlasem.

„V květnu 1916 jsem si koupil Mohamedův Korán a začal jsem ho číst. Je to velmi nudná kniha, stálo mě hodně námahy ji přečíst, ale byl jsem jakoby nucen číst ji dále a cítil jsem, že Bůh tím něco zamýšlí. Skutečně jsem se koncem roku 1916 seznámil s jedním významným Arabem z kmene Zavia, který se chtěl dát poučit o víře. Byl to velice inteligentní a vzdělaný mladý muž, profesor arabského a tureckého jazyka na Orientálním institutu v Neapoli. Znalost Koránu mi teď dobře posloužila, abych s ním mohl hovořit o víře...“

Jednoho večera jsem měl vést hodinu adorace a zpívat v kostele sv. Josefa a Terezie. Ještě jsem s profesorem nemluvil o eucharistickém Ježíši, ale vzal jsem ho s sebou a řekl mu: »Zůstaňte zde v kostele a klanějte se Bohu, jak nejlépe umíte, protože v této chvíli vám nemohu vysvětlit, co se zde při této pobožnosti děje.« Co se mě týká, zpíval jsem tak dobře, jak jsem jen dovedl, a spolu se svými sestrami jsem vybíral ty nejkrásnější vícehlasé písně, o nichž jsem si myslel, že se jej hluboce dotkly, protože jsem ho viděl soustře-

děnějšího než kohokoliv jiného v kostele. Avšak když adorace skončila, řekl mi: »Co to bylo za bílou věc, která stála úplně nahoře uprostřed svíček?« Myslel tím monstranci s Pánem Ježíšem. »Nic na mne nezapůsobilo, dokonce ani písně; jen z tohoto předmětu jsem cítil, jak mi do srdce proudí život

dává mi velký klid.« Ježíš mu dal pocítit svoji svátostnou přítomnost a tato okolnost byla o to krásnější, že šlo o muslima, který vůbec neznal eucharistické tajemství. Později, již o tom poučený, vyjádřil touhu přijmout křest. Tehdy mu však ďábel začal klást velké překážky... Vláda v Tripolisu (Libye) zabránila tomuto významnému Zavi-ovi, aby se stal křesťanem, a začalo pronásledování... Věřím však, že mu Pán Ježíš otevře cestu a udělá ho svým věrným služebníkem.“

*Z Vítězstvo Srdca 140/2021
přeložil a upravil -dd-*

Marxismus a neomarxismus (5 - dokončení)

Uvedené výpovědi tvůrců marxistické ideologie o „historické nutnosti“ zřízení z mapy Evropy „národních odpadů“ nebo také celých „reakčních národů“ zněly nezvykle výhrůžně. Dají se vnímat jako ospravedlnění genocidy ve jménu celosvětové proletářské revoluce. Je třeba si uvědomit, že tvůrci neomarxistické vize světa už tak otevřeně nevyzývají k likvidační působnosti, ale není jim cizí přijímání národů střední Evropy s pocitem nadřazenosti. „Generace roku '68“ řídicí se unijními institucemi chce „vyhlazovat“ tyto národy ve jménu „ochrany zákonitosti“. Je zde vidět velmi zřetelně svérázný kulturkampf (kulturní boj) vedený neomarxismem, inspirovaný evropskými elitami politickými i mediálními, které podobně jako tvůrci marxistické ideologie přijímají s pocitem nadřazenosti náš region Evropy, spatřující v něm svého druhu kulturní poušť, která se musí správně „obhospodařovat“ a obyvatele této části Starého kontinentu naučit „lepší kultuře“. Dnes je záminkou „boj o zákonitost“, ačkoliv ve skutečnosti je to obava elit vyrostlých na neomarxismu, že středoevropské národy (zvláště Poláci) mohou představovat ohrožení pro realizaci v základě věci revolučních projektů typu legalizace tzv. jednopohlavních manželství.

Hypokryze jako za bolševika

Ve skutečnosti však neomarxismus šermující pro potřeby propagandy heslem „boje s útiskem“, ze kterého běžně obviňuje normy kultury vyrostlé z křesťanství, sám vede politiku využívání ideologického násilí vůči národním státům (např. Polsko a Maďarsko), které se nechtějí podřídit pokusům budovat „nový, nádherný svět“ Marxova typu. Dá se říci, že tato dvojitvářnost má ve vztahu k národním právům dlouhou historii. Příklad zde dal Lenin, pilný Marxův učedník a tvůrce v dějinách světa prvního totalitárního státu (bolševického Ruska).

Když bylo třeba z taktických důvodů (tzn. pro získání sympatií mezi národy ztotočenými car-

ským impériem) převzít správu utlačovaných národů, Lenin to činil bez váhání. Polemizoval například s důsledně antinezavislostním přístupem Sociální demokracie Království Polska a Litvy a její hlavní ideoložky, Rosy Luxemburgové. Ta poslední se před rokem 1914 systematicky domáhala od ruských bolševiků, aby ze svého programu odstranili bod uplatňující právo národů na sebeurčení. To bylo zase, jak víme, podstatnou taktickou složkou v plánu „podrobení Ruska zevnitř“, připravovaným Leninem. Vůdce bolševiků tedy označoval odpor R. Luxemburgové v té záležitosti jako „neschopnost pohledu na věci ze stanoviska trochu vyššího a širšího než horizont krakovského kurníku“.

Nejzávažnější ale bylo Leninovo varování, formulované už v roce 1903, že práva národů na sebeurčení musí být podřízena „zájmům proletariátu“. A jak je zřejmé, v leninské interpretaci marxismu je komunistická strana (bolševická) jako jediná oprávněná správně interpretovat „skutečné zájmy proletariátu“. Závěr zněl tedy takto: o právu konkrétního národa na nezávislost měl především rozhodovat politický zájem bolševické strany.

Krátce po bolševickém převratu (15. ledna 1918) o tom psal přímo Josif Stalin, obraceje pozornost delegátů III. sjezdu Sovětů na „nutnost interpretace zásady sebeurčení jako práva na sebeurčení ne buržoazie, ale pracujících mas daného národa. Zásada sebeurčení musí

být prostředkem boje za socialismus a musí být podřízena zásadám socialismu.“

Maje na paměti ony úvahy bolševického vedení, je třeba interpretovat vznešené deklarace a hesla obsažená v *Dekretu o míru* bolševiky publikovaném záhy po převratu (8. listopadu 1917), ten vystupoval proti anexi cizích území a užívání násilí vůči národům. O týden později se objevila podobně znějící *Deklarace práv národů Ruska*, vyhlášující „rovnost a svéprávnost národů Ruska“ a „právo národů Ruska na sebeurčení včetně práva odtržení se (od Ruska) a vytvoření samostatného státu“. Charakteristické je, že teprve koncem srpna roku 1918 bolševický stát (Rada lidových komisařů) oficiálně deklaroval anulování smluv o rozdělení Polska a uznal právo Polska na nezávislost.

Je ale třeba zdůraznit, že v případě těchto dekretů a deklarací máme co do činění spíše s propagandistickým působením než s reálnou politikou. Jak jenom bolševická vláda trochu zesílila, na podzim roku 1918, nadešel čas na jiné interpretace práva národů na nezávislost. A vlastně na vyjádření bez obalu toho, co už dříve tkvělo v bolševické ideologii (viz výše). Velmi charakteristický je v tomto ohledu článek publikovaný bolševickým komisařem pro národnosti Josifem Stalinem 17. listopadu 1918. Tvrdil v něm, že „mezi dvěma ohnisky revoluce Východu a Západu“ není místa pro „malé králíky“ a „trpasličí“ národní státy: „Není pochyb,

že silné vlny revoluce v Rusku i na Západě nelitostně smetou kontrarevoluční snílky na okupovaných územích. (...) Nemáme důvod nevěřit, že kontrarevoluční bariéra mezi revolučním Západem a socialistickým Ruskem bude nakonec smetena.“ Autor nenechával žádné iluze v tom, že vzpomenuť „kontrarevoluční bariéra“, to je obrozující se polský stát, spolu s dalšími státy střední Evropy, umístěnými Stalinem do kategorie „obsazených (ruských) území“.

Fotografie zhotovená po zahájení palby vojskem při manifestaci na Něvském prospektu v Petrohradě 4. července 1917

Z *Mitujcie się!* 4/2021 přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Vzpomínky a svědectví

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

se všemi jejími vzestupy a pády je nenahraditelné. Čtení v knihách, sledování ve filmech, konzultace na internetu, ať už jsou jakkoli užitečné, nikdy nebudou totéž. Toto předávání – které je skutečnou tradicí, konkrétním předáváním ze starých na mladé! – tento přenos dnes velmi chybí a stále více chybí novým generacím. Proč? Protože tato nová civilizace má představu, že staří jsou odpad, že staří se musí odstranit. To je brutální! Ne, tak to nejde. Přímé vyprávění od člověka k člověku má tón a způsob komunikace, které žádné jiné médium nemůže nahradit. Starý člověk, který žije dlouho a dostane dar jasného a vášnivého svědectví o své historii, je nenahraditelným pozhánáním. Jsme schopni rozpoznat a cítit tento dar starých lidí? Jde dnes předávání víry – a smyslu života – touto cestou naslouchání starším lidem? Mohu podat osobní svědectví. O nenávisti a zlobě ve válce jsem se dozvěděl od svého dědečka, který v roce 1914 bojoval na Piavě. Protože mi vyprávěl o válečném utrpení. A to se nenaučíte z knih ani jinak, to se naučíte tímto způsobem, předáváním z prarodičů na vnoučata. A to je nenahraditelné. Přenos životních zkušeností z prarodičů na vnoučata. Dnes tomu tak bohužel není a má se za to, že prarodiče jsou materiál na odpis. Ne! Jsou živou pamětí národa a mladí lidé a děti musí naslouchat svým prarodičům.

V naší kultuře, která je tak „politicky korektní“, se zdá, že je tato cesta v mnoha ohledech znemožněna: v rodině, ve společnosti i v samotném křesťanském společenství. Někteří dokonce navrhuji zrušení výuky dějepisu, protože se jedná o zbytečné informace o světech, které již nejsou důležité, což ubírá prostředky k poznání současnosti. Jako bychom se narodili včera!

Na druhou stranu předávání víry často postrádá vaše „žití historie“. Předávání víry nespočívá v tom, že říkáte „bla-bla-bla“. Vypráví o zkušenosti víry. A tak je těžké přilákat lidi, aby si zvolili lásku navždy, věrnost danému slovu, vytrvalost v obětavosti, soucit se zraněnými a sklíčenými. Životní příběhy se samozřejmě mu-

si proměnit ve svědectví a svědectví musí být věrné. Ideologie, která ohýbá dějiny podle svých představ, rozhodně není poctivá; propaganda, která přizpůsobuje dějiny k propagaci vlastní skupiny, není poctivá; dělat z historie tribunál, v němž se odsuzuje minulost a odrazuje se od jakékoli budoucnosti, není poctivé. Být spravedlivý znamená vyprávět historii takovou, jaká je, a dobře ji mohou vyprávět jen ti, kdo ji prožili. Proto je tak důležité naslouchat starším lidem, naslouchat prarodičům, je důležité, aby si s nimi děti povídaly.

Samotná evangelia vyprávějí pozhánaný Ježíšův příběh upřímně, neskrývají chyby, nedorozumění, a dokonce ani zradu učedníků. Toto je příběh, toto je pravda, toto je svědectví. To je dar paměti, který „starší“ církve předávají od samého počátku a předávají jej „z ruky do ruky“ následující generaci. Bude dobré, když si položíme otázku: Nakolik si ceníme tohoto způsobu předávání víry, předávání štafety mezi staršími členy společenství a mladými lidmi, kteří se otevírají budoucnosti? A tady si vzpomínám na něco, co jsem už mnohokrát řekl, ale rád bych to zopakoval. Jak se předává víra? „No, tady je kniha, prostudujte si ji.“ – Ne. To není způsob, jak předávat víru. Víra se předává v hovorovém jazyce, tedy v rodinné řeči, mezi prarodiči a vnoučaty, mezi rodiči a dětmi. Víra se vždy předává v nářečí, v tom důvěrně známém a zkušenostmi osvojeném dialektu. Proto je tak důležitý dialog v rodině, dialog dětí s prarodiči, kteří jsou těmi, kdo mají moudrost víry.

Občas se mi stane, že se nad touto zvláštní anomálií zamyslím. Dnešní katechismus křesťanské iniciace hojně čerpá z Božího slova a zprostředkovává přesné informace o dogmatech, morálce víry a svátostech. Často však chybí poznání církve, které vychází z naslouchání a svědectví skutečných dějin víry a života církevního společenství od počátku až po současnost. Jako děti se učíme Božímu slovu v hodinách katechismu, ale jako mladí lidé se „učíme“ být církví ve třídách globálních informačních médií.

Mons. Josef Hrdlička 50 let v kněžské službě

Olomoucký emeritní pomocný biskup Mons. Josef Hrdlička dne 1. července 2022 oslaví 50. výročí kněžského svěcení, světitelem byl tehdejší litoměřický biskup, kardinál Štěpán Trochta. V letošním roce je to jeho již druhé významné kulaté jubileum – v lednu oslavil biskup Hrdlička své 80. narozeniny.

Kéž mu Pán Bůh stále žehná a naplňuje ho pravou křesťanskou radostí, a to jak ve službě, tak i v odpočinku! Panna Maria Matka kněží ať je jeho stálou Pomocnicí a Ochránkyní!

Redakce

Vyprávění o dějinách víry by mělo být jako Mojžíšovo kantikum, jako svědectví evangelií a Skutků apoštolů. Jinými slovy, příběh, který dokáže s dojetím připomínat Boží pozhánání a věrně připomínat naše selhání. Bylo by dobré, kdyby katecheze od samého počátku zahrnovala návyk naslouchat z prožité zkušenosti starších lidí jasnému vyznání pozhánání, které jsme od Boha dostali a kterého si musíme vážit, a věrnému svědectví o vlastních chybách, které musíme odstranit a napravit. Starší lidé vstupují do zaslíbené země, kterou si Bůh přeje pro každou generaci, když nabízejí mladým krásné zasvěcení svého svědectví a předávají jim příběh víry, víry v nářečí, v tom známém nářečí, v tom nářečí, které se předává od starých k mladým. Pak pod vedením Pána Ježíše vstoupí staří a mladí společně do jeho království života a lásky. Ale dohromady. Všichni v rodině, s tímto velkým pokladem, kterým je víra předávaná v nářečí.

*Přeložil Petr Vacík,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)*

Pondělí 27. 6. 2022

6:05 Léta letí k andělům (29. díl): Marie Rottrová – zpěvačka **6:30** Proměny Oščadnice **7:15** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Borovičkou: Meteorická astronomie, 2. díl **8:00** Nejste na to úplně sami (1. díl): Rady a tipy pro pečující **8:15** Buon giorno s Františkem **9:05** Oázy Perlového ostrova **9:30** Outdoor Films s Markétou Hanákovou (88. díl): S kardiostimulátorem do velehor **11:00** Na křídlech andělů **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Metr od Svatosti (1. díl) **13:20** Ťažká muzika **13:45** Bačkorám navzdory: Lubor jede na výlet **14:10** Hledání skrytých svatých míst: Paros a Folegrandos **14:55** Noční univerzita: RNDr. Petr Ryšávkva – Střevní mikrobiom v souvislostech **16:15** V souvislostech **16:35** Klapka: S Michalem Martínkem **17:40** Setkání: Jan Bartošek – klášter v Kostelním Vydří **18:00** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Zvěstování **18:15** Dopisy z rovníku **18:55** Žamboši na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:25** Nebe nad hlavou [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** Ateliér užité modlitby [L] **21:35** Vezmi a čti: Červen 2022 [P] **21:55** Divám se kolem sebe **22:30** Cvrlikání (74. díl): Vladimír Merta **23:35** Kulatý stůl: Archeologické nálezy ve Svaté zemi **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 28. 6. 2022

6:05 Léta letí k andělům (30. díl): Jan Potměšil – herec **6:25** Rok na Svatém Hostyně **7:20** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (130. díl): Písničky z malířovy palety **9:10** V souvislostech **9:35** Pražská Loreta **10:00** Noční univerzita: Michal Steiner a Štefan Esztergályos – Nadpřirozená služba **10:40** Pilgrim galicia **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách: Raxalpe – Rakousko **13:00** Mladí salesiánští misio-náři – Austrálie **13:08** Benin – cesta návratu **13:25** Zambie: DJ Baza **14:05** Flešbky – Godzone podcast **14:35** Krajina pro motýly **14:55** Ateliér užité modlitby **16:00** Muzikanti, hrajte **16:35** Expedice Rembaranka: Lidé doby kamenné **17:15** Peru – Osm sester **18:00** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Narození Ježíše Krista **18:10** Animované příběhy velikánů dějin: Ludwig van Beethoven (1770–1827) **18:40** Animované biblické příběhy: Pane, věřím **19:10** Kaplani naděje: Dagmar Sližová **19:25** Zpravodajské Noeviny: 28. 6. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:20** Výpravy do divočiny: Výzkum ledovců **21:20** Moudrost mnichů: Recept na muže **21:35** Plody Medžugorje **22:10** Slavnostní uvedení nové mariánské písně na loretánské zvonkohře **23:35** Terra Santa News: 22. 6. 2022 **0:00** Biblická studna **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 29. 6. 2022

6:05 Léta letí k andělům (31. díl): Milan Šimáček – publicista a herec **6:30** Zpravodajské Noeviny: 28. 6. 2022 **6:50** Vít Kašpařík, koncovky, fujarky, grumle a jiné hudební nástroje **7:15** Outdoor Films s Barborou a Pavlem Stachurovými: Čína, země obdivuhodná a plná kontrastů **9:00** Varhany pro svatou Zdislavu **9:15** Poselství svatých: Svatý Petr **9:30** Mše sv. ze slavnosti sv. apoštolů Petra a Pavla z Vatikánské baziliky [L] **11:05** Mexiko – země indiánů **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:15** Služebnice Boží Matka Vojtěcha **12:30** ARTBITR – Kulturní magazín **12:40** V pohorách po horách: Mosty u Jablunkova – Bílý Kříž, Moravské Beskydy **12:50** Ateliér užité modlitby **14:05** Vezmi a čti: Červen 2022 **14:25** Silva Gabreta: Jak se rodí šumavský horský les **14:55** Víc než chrám: Jednota různého **15:20** Zpravodajské Noeviny:

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENÁ

28. 6. 2022 **15:40** Nebe nad hlavou **16:00** Mše svatá s uvedením nového brněnského biskupa Mons. Pavla Konzubla do úřadu: katedrála svatých Petra a Pavla, Brno–Petrov [L] **18:05** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:10** Příběhy z Dobré knihy: Nalezení Ježíše v chrámě **18:15** Strýček Emu: Vysvědčení **18:25** Svatá Kateřina Labouré: tichý posel Lásky **19:15** Setkání: Pavel Klíma – kostel Nejsvětější Trojice v Malšicích **19:25** Terra Santa News: 29. 6. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** Nebojte se... [L] **21:35** Moudrost mnichů: Recept na nudu **21:50** Noční univerzita: Michal Steiner – Jak přinášet hojné ovoce [P] **22:45** Hledání skrytých svatých míst: Paros a Folegrandos **23:30** Zachraňme kostely: kostel sv. Markéty ve Skytalech **0:00** V pohorách po horách: Velká Čantoryje – Slezské Beskydy **0:10** CampFest 2018 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 30. 6. 2022

6:05 Léta letí k andělům (32. díl): Jiří Strach – režisér a herec **6:30** Odkaz předků (1. díl): Lenešice **6:40** O kom, o čem: Profesor Rudolf Haša **7:05** Na startu **7:35** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (158. díl): Česká lidová píseň **9:10** Terra Santa News: 29. 6. 2022 **9:30** Kulatý stůl: Archeologické nálezy ve Svaté zemi **10:55** Lurdský příběh: Píseň o Bernardettě **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Pilgrim galicia **13:35** Zachraňme kostely: Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **14:05** Poutnické času: S Michalem Tesařem **14:20** Sedm výprav Josefa Vágnera (1. díl): Sen safari **15:50** Setkání: Karel Smetana – kaple sv. Cyrila a Metoděje v Haňovicích u Litovle **16:00** Zpravodajské Noeviny: 28. 6. 2022 **16:20** Zachraňme kostely: Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích **16:40** Za tajemstvím šumavských lesů **17:35** Vietnam **18:00** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Ježíšův křest **18:15** Oklamaný učedník **18:25** V pohorách po horách: Nad Maráskem – Brdy **18:35** Dokořán: S Helenou Třeštíkovou **19:25** Zpravodajské Noeviny: 30. 6. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:20** Letem jazzem (16. díl): Setkání dvou generací jazzmanů [P] **21:35** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Otto Šimko [P] **21:46** V pohorách po horách: Adršpašské skalní město **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Zpravodajské Noeviny: 30. 6. 2022 **0:25** Bible pro Severní Koreu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 1. 7. 2022

6:05 Léta letí k andělům (33. díl): Martin Petiška – spisovatel **6:30** Zpravodajské Noeviny: 30. 6. 2022 **6:55** Čas pro Malawi **7:40** Zahrada Mariánská **9:10** Nebe nad hlavou **9:30** Pákistán: Svoboda pro zajaté **10:00** Ateliér užité modlitby **11:00** Dědictví otců zachovej nám, Pane... [P] **11:30** Živě s Noe [P] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu: Záznam mše

svaté z festivalu Slezská lilie 2021, Ostrava-Kunčičky **13:25** Žamboši na Mohelnickém dostavníku 2012 **14:05** Sedm výprav Josefa Vágnera (2. díl): Ráj antilop **15:35** Velké ticho v Poličanech **16:00** Zpravodajské Noeviny: 30. 6. 2022 **16:20** Blahořečení Tita Zemana **16:50** Až na konec světa **18:00** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Pokušení na poušti **18:15** Zpívá celá dědina: Dubňany **19:35** Setkání: MUDr. Romana Bělohávková – Zelená hora **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:20** Noemova pošta: Červenec 2022 [L] **21:45** Outdoor Films s Barborou a Pavlem Stachurovými: Čína, země obdivuhodná a plná kontrastů **23:20** Živě s biskupem: Mons. Jan Graubner **0:35** S Bohem podél Rio Maraňon **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 2. 7. 2022

6:05 Zpravodajské Noeviny: 30. 6. 2022 **6:25** Kmochův Kolín 2019: Dechová hudba Mistřiňanka – 1. část **6:55** Zachraňme kostely: Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově **7:15** Obnova Konga skrze výchovu **7:35** V pohorách po horách: Čertův mlýn a Kněhyně – Beskydy **7:45** ARTBITR – Kulturní magazín: knižní tipy na prázdniny **8:00** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **8:05** Animované biblické příběhy: Pane, věřím **8:35** Strýček Emu: Vysvědčení **8:45** Animované příběhy velikánů dějin: Ludwig van Beethoven (1770–1827) **9:20** Léta letí k andělům (57. díl): Jan Graubner – metropolita moravský **9:45** Mše svatá s uvedením nového pražského arcibiskupa na svatovojtěšský stolec: katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha, Praha [L] **12:30** Přejeme si... [P] **12:45** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Otto Šimko **13:10** Pod lampou **15:15** Co se v mládí naučíš: Rožnovské slavnosti 2021 **16:15** V pohorách po horách: Ploská – Velká Fatra **16:25** Šahbáb Bhattí, muž, který měl sen – Pákistán **16:55** Mobil **18:00** Hledání skrytých svatých míst: Istanbul 1 **18:50** Indie – Talit Penkal, Donne Dalit **19:25** V souvislostech [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:20** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2020, 1. díl **21:00** Vesnice z kartonů **22:35** Jak potkávat svět: S Alfredem Strejčkem **0:00** Outdoor Films s Pavlem Kořínkem a Leošem Hustákem (73. díl): Z Kopřivnice na sedmitsíčovku Minya Konga (Tibet) **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 3. 7. 2022

6:05 Léta letí k andělům (35. díl): Jitka Molavcová – herečka a zpěvačka **6:25** Kmochův Kolín 2019: Dechová hudba Mistřiňanka – 2. část **7:00** Nebojte se... **8:00** Poutnické času: S Michalem Tesařem **8:30** Letem jazzem (16. díl): Setkání dvou generací jazzmanů **9:40** Vezmi a čti: Červen 2022 **10:00** Primiční mše svatá P. Lukáše Gelnara: Velehrad, bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje [P] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Muzikanti hrajte **14:00** Vesnice z kartonů **15:35** Outdoor Films se Štěpánem Černouškem (42. díl): Sibiřské gulagy **17:10** Flešbky – Godzone podcast **17:40** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Otto Šimko **18:00** Sedmihlásky (26. díl): Keď som včera prala šaty **18:05** Animované biblické příběhy: Ježíšova podobnost **18:35** Strýček Emu: Rodina **18:50** Slovanský Velehrad **19:15** Harfa Noemova: Mistři violoncella **19:35** V pohorách po horách: Jahňací štít – Vysoké Tatry **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:20** Dokořán: S Jiřím Suchým **21:15** Kid **22:10** Koncert na hladině Vltavy: Navalis 2022 **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Výpravy do divočiny: V Moravském krasu **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 27. 6. o 20:30 hod.: U Nikodéma (Jubileum 500 – Jubilejný ignaciánsky rok)

Spoločnosť Ježišova a „ignaciánska rodina“ na celom svete vstúpila 20. mája 2021 do slávania Jubilejného ignaciánskeho roku, v ktorom si pripomína 500. výročie od zranenia sv. Ignáca v boji pri Pamplone, ku ktorému došlo 20. mája 1521. Vrcholom tohto Jubilejného roku bol 12. marec 2022, kedy si Cirkev pripomenula 400. výročie kanonizácie sv. Ignáca, sv. Františka Xaverského, ako aj sv. Terézie od Ježiša, sv. Izidora z Madridu (Labradora) a sv. Filipa Neriho. Jubilejný ignaciánsky rok bude zavŕšený na slávnosť sv. Ignáca 31. júla 2022.

Utorok 28. 6. o 17:00 hod.: Posvätné miesta kresťanskej viery (Galilejské jazero)

Genezaretské jazero sa spája so životom Pána Ježiša Krista. Na jeho brehu sa odohrali rozličné udalosti. Preto sa tu dnes nachádza množstvo archeologických nálezísk, ktoré svedčia o význame tohto miesta už od začiatku nášho letopočtu.

Streda 29. 6. o 16:05 hod.: Peši bez hraníc

Dokument o modernom pútnictve po Cyrilometodskej ceste na Velehrad.

Štvrtok 30. 6. o 16:35 hod.: Od Františka k Františkovi

Dokument natočený v Assisi (Taliansko), v Argentíne a v Rusku ukazuje dedičstvo duchovnej tradície sv. Františka z Assisi a jeho pokračovanie v diele súčasného pápeža.

Piatok 1. 7. o 20:20 hod.: Súduh Don Camillo (5/5)

Dedinka Brescello, kde je Peppone starostom a Don Camillo farárom, sa chce družobne spojiť s ruským mestečkom. Don Camillo je však proti a rozhodne sa voči tomu postaviť za každú cenu.

Sobota 2. 7. o 17:00 hod.: Levočská púť: Svätá omša

Priamy prenos z Mariánskej hory v Levoči, hlavný celebrant Mons. František Ráber, téma: Dar materstva a otcovstva.

Nedeľa 3. 7. o 15:00 hod.: Apoštolská cesta pápeža Františka do Konga a Južného Sudánu

Záznam zo stretnutia s verejnými predstaviteľmi a diplomatickým zborom v záhrade Národného paláca v Kinšase.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

25. ČERVNA – 2. ČERVENCE 2022

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 26. 6.		PO 27. 6.		ÚT 28. 6.		ST 29. 6.		ČT 30. 6.		PÁ 1. 7.		SO 2. 7.	
Antifona	812	912	826	928	1708	1924	1405	1580	873	978	889	995	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	812	913	827	928	1708	1925	1406	1580	873	978	889	996	1666	1883
Antifony	813	914	828	929	843	946	1407	1581	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	813	914	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	1710	1926	1407	1581	877	983	893	1000	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	702	792	831	933	1403	1577	1407	1582	1412	1587	894	1001	1669	1886
Prosby	817	917	831	933	1711	1927	1407	1582	878	983	894	1001	1655	1886
Závěrečná modlitba	702	792	1402	1576	1403	1577	1408	1582	1412	1587	894	1001	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	817	918	832	934	848	952	1264	1402	879	984	895	1002	910	1019
Antifony	818	919	833	935	848	952	1408	1583	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	818	919	833	935	849	953	1265	1403	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	1408	1583	882	988	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	702	792	835	938	851	955	1408	1582	882	988	898	1006	913	1022
Nešpory:														
SO 25. 6.														
Hymnus	807	907	821	922	837	939	1409	1584	1409	1584	883	989	900	1007
Antifony	808	908	822	923	838	940	1404	1578	1410	1585	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	1670	1889	1678	1897	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	1404	1578	1410	1585	887	994	903	1011
Ant. ke kant. P. M.	702	792	703	793	840	943	1404	1579	1411	1585	1412	1587	904	1012
Prosby	811	911	826	927	841	944	1405	1579	1411	1586	888	994	904	1012
Záv. modlitba	702	792	702	792	1402	1576	1405	1580	1408	1582	1412	1587	904	1012
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1238	1374	1242	1379	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 26. 6. – 13. neděle v mezidobí

1. čt.: 1 Král 19,16b.19–21
 Ž 16(15),1–2a+5.7–8.9–10.11
 Odp.: 5a (*Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem.*)
 2. čt.: Gal 5,1.13–18
 Ev.: Lk 9,51–62

Pondělí 27. 6. – nezávazná památka sv. Cyrila Alexandrijského

1. čt.: Am 2,6–10.13–16
 Ž 50(49),16bc–17.18–19.20–21.22–23
 Odp.: 22a (*Uvažte to, kdo zapomináte na Boha!*)
 Ev.: Mt 8,18–22

Úterý 28. 6. – památka sv. Ireneje

1. čt.: Am 3,1–8; 4,11–12
 Ž 5,5–6.7.8
 Odp.: 9a (*Veď mě ve své spravedlnosti, Hospodine!*)
 Ev.: Mt 8,23–27

večer:

1. čt.: Sk 3,1–10
 Ž 19(18),2–3.4–5
 Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)
 2. čt.: Gal 1,11–20
 Ev.: Jan 21,15–19

Středa 29. 6. – slavnost sv. Petra a Pavla

1. čt.: Sk 12,1–11
 Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9
 Odp.: 5b (*Pán mě vysvobodil ze všech mých obav.*)
 2. čt.: 2 Tim 4,6–8.17–18
 Ev.: Mt 16,13–19

Čtvrtek 30. 6. – nezávazná památka Svatých prvomučedníků římských (v olomoucké arcidiecézi: svátek Výročí posvěcení olomoucké katedrály)

1. čt.: Am 7,10–17
 Ž 19(18),8.9.10.11
 Odp.: 10b (*Hospodinovy výroky jsou pravdivé, všechny jsou spravedlivé.*)
 Ev.: Mt 9,1–8

v olomoucké arcidiecézi:

1. čt.: 1 Král 8,22–23.27–30 (nebo jiné z Lek. V)
 Ž 84(83),3.4.5+10.11
 Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj příbytek, Hospodine zástupí!*)
 Ev.: Mt 16,13–19 (nebo jiné z Lek. V)

Pátek 1. 7. – ferie

1. čt.: Am 8,4–6.9–12
 Ž 119(118),2.10.20.30.40.131
 Odp.: Mt 4,4 (*Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst.*)
 Ev.: Mt 9,9–13

Sobota 2. 7. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Am 9,11–15
 Ž 85(84),9.11–12.13–14
 Odp.: srov. 9 (*Hospodin mluví svému lidu o pokoji.*)
 Ev.: Mt 9,14–17

KALENDÁŘE NA ROK 2023

DĚDICTVÍ OTCŮ

Podklady k liturgickým čtením Vojtěch Novotný • Výběr citátů Pavel Mareš a Kateřina Zýmová

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2023. Kalendář je určen těm, kdo mají rádi české a moravské kostely, křesťanské umění, krásnou fotografii a liturgické dění.

*Karmelitánské nakladatelství
ve spolupráci
s Fotografickým spolkem
Člověk a Víra
Kroužková vazba,
240x135 mm, 75 Kč*

NAŠE KOSTELY

Fotografie Miroslav Hlávko, Vojtěch Kodet, Pavel Kindermann, Lukáš Malotín, Pavel Zuchnický, Lenka Fojtíková • Texty Štěpán Havlíček

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2023. Obsahuje fotografie sakrálních staveb ČR s popiskem.

*Pavel Nebojsa - Doron
Kroužková vazba,
240x135 mm, 75 Kč*

**MALÁ POSELSTVÍ
VOJTĚCHA KODETA**

Fotografie a texty Vojtěch Kodet

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2023.

*Pavel Nebojsa - Doron
Kroužková vazba,
240x135 mm, 75 Kč*

**SPOLU@KRESTANSKAMEDIA •
S TEXTY ŠEBESTIÁNA PAVLA
SMRČINY OFM**

Fotografie Jana Podhorská, Lucie Mojžíšová, Jarka Herzánová, Cesta, Televize NOE, Veronika Zahradníková, Duha, Proglas, Jan Zahradníček

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2023

se základními informacemi o těchto médiích: Katolický týdeník, Televize Noe, Radio Proglas, DUHA, Tarsicius, IN!, Nezbeda, Immaculata.

Cesta • Kroužková vazba, 230x160 mm, 75 Kč

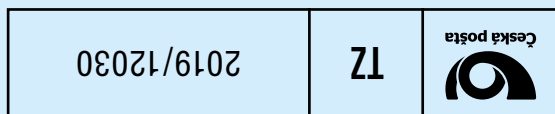
KATOLICKÝ KALENDÁŘ

Nástěnný měsíční kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2023.

*KON-PRESS & VIA • Brož.,
165x235 mm, křídový papír, 65 Kč*

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcebisupstvi olomouckého a j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrací značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, a. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zveřejněních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.